

Retsudvalget (2. samling)
REU alm. del - Bilag 451
Offentligt

Kære Politiker

Mit formål med mail er at gøre dig opmærksom på, hvorledes Menneskerettigheder og Retssikkerheden er her i Danmark.

Sagen udspringer oprindeligt fra min skilsmisse og problemer omkring mine børn, der førte til at jeg har anlagt en retssag imod Københavns statsamt og Civilretsdirektoratet, for krænkelse af mine Menneskerettigheder og lov om ligestilling. Sagen foregår nu på 3 år og retten gør alt muligt for at forhindre denne sag. Dels er jeg pålagt at lade mig repræsentere af advokat, hvilket kammeradvokaten anmodede retten om, som retten straks fulgte. Da jeg spurgte retten, hvad baggrunden var, fik jeg svaret: ”Jeg skal ikke lære Dem om jura her”.

Sagen blev så udsat til en bestemt dato hvor det skulle finde et retsmøde sted, hvor jeg havde søgt om fri proces eller kom med en advokat. Jeg fik ikke fri proces, men denne afgørelse blev da også truffet af Københavns overpræsidium, som næppe kan siges at være uvildig i afgørelsen. Denne afgørelse indklagede jeg til Civilretsdirektoratet (næppe uvildig), og her var der også afslag. I denne periode blev der holdt 2 retsmøder hvor jeg mødte op og hvor sagen så blev udsat igen. Der var så fastlagt et retsmøde på et tidspunkt hvor jeg ikke kunne komme, på grund af mit arbejde, idet jeg skulle arbejde på et universitet i Slovenien. Jeg ringede derfor til retten for at spørge om dette møde kunne udsættes. Retten svarede at det godt kunne udsættes, men at jeg skulle skive til retten for at få det udsat.

Da jeg kom hjem fra Slovenien var der et brev fra retten om at mødet var aflyst og at jeg ville modtage besked om hvornår et nyt møde ville finde sted.

Kort derefter modtog jeg et brev fra retten om at der var afholdt et retsmøde, hvor jeg ikke var kommet og sagen derfor var afvist, samt at jeg skulle betale 2000 kr. til Civilretsdirektoratet og 2000 kr. til Københavns statsamt.

Jeg skrev så til retten at jeg ikke var kommet fordi jeg ikke var informeret om dette møde, men retten fastholdt sin dom.

Da jeg således var dømt som udebleven, kunne jeg ikke anke dommen uden Procesbevillingens tilladelse, hvilket jeg fik. Jeg ankede derfor dommen til Højesteret, der i deres dom annullerede landsrettens dom og tilkendegav at landsretten ikke havde overholdt retsplejeloven.

Inden Højesterets afgørelse der kom ca. et år efter landsrettens dom, har jeg indsendt en klage til dem Europæiske menneskeretsdomstol, idet dette skal gøres efter højst 6 måneder, ellers er ens menneskerettigheder forældede.

Efterfølgende har jeg så sendt en kopi af Højesterets dom til den Europæiske Menneskeretsdomstol, hvilket forhåbentlig har fået nogle øjenbryn til at hæve sig, men da det er danske dommere der sorterer i de danske sager er jeg ikke sikker på hvor langt sagen kommer der nede.

Jeg har derfor også anlagt en retssag imod dommeren, Vagn Joensen, fra landsretten, for krænkelse af mine menneskerettigheder, hvilket jeg har ret til og som Danmark skal sikre mig.

Dels på grundlag af EMRK artikel 13: Enhver, hvis rettigheder og friheder efter denne konvention er blevet krænkede, skal have adgang til effektive retsmidler herimod for en national myndighed, uanset om krænkelsen er begået af personer, der handler i embeds medfør.

Samt på grundlag af: International konvention af 16. december 1966 om borgerlige og politiske rettigheder med tilhørende valgfri protokol: Artikel 2 afsnit 1: Enhver i denne konvention

deltagende stat forpligtiger sig til at respektere alle personer, der befinder sig inden for dets område og er undergivet dens jurisdiktion, de i denne konvention anerkendte rettigheder uden forskelsbehandling af nogen art, herunder som følge af race, hudfarve, køn, sprog, religion, politisk eller anden anskuelse, national eller social herkomst, formueforhold, fødsel eller anden stilling.

Afsnit 3. Enhver i denne konvention deltagende stat forpligter sig til:

- a) At sikre enhver, hvis rettigheder eller friheder efter denne konvention krænkes, adgang til effektive retsmidler herimod, uanset om de personer, der har begået krænkelsen, har handlet i embedets medfør.
- b) At sikre enhver, der gør krav på sådanne retsmidler, adgang til at få sin ret til disse afgjort af kompetente judicielle, administrative eller lovgivende myndigheder eller af anden i henhold til den pågældende stats retsordning kompetente myndighed samt at videreudvikle mulighederne for at anvende judicielle retsmidler.

Hvordan denne sag så går, vil jeg redegøre for her.

Sagen behandles af Østre landsret, men er flyttet til landsretten i Viborg. Kammeradvokaten der repræsenterer Vagn Joensen, har nedlagt modkrav om at sagen afvises og at dette udskilles til særskilt behandling. Kammeradvokaten har i svarskriftet ikke redegjort for, eller henvist til en eneste regel, dansk eller internationalt der støtter at sagen skal afvises.

Jeg har i replik, svaret at et afvisnings spørgsmål ikke skal udskilles til særlig behandling idet både EMRK, FN konventioner netop sikrer mig denne ret til sagen.

I går den 2. september modtog jeg brev fra retten, hvor der står: Landsretten besluttede at udskille sagsøgtets påstand om afvisning af sagen til særskilt behandling og afgørelse, jf. retsplejelovens § 253, stk. 1 og 2.

Der er ikke nogen begrundelse for denne beslutning og hvis man ser nærmere på retsplejelovens §253 stk. 1 og 2 står der:

§ 253. Retten kan bestemme, at forberedelsen eller domsforhandlingen foreløbig skal begrænses til en del af det krav, som sagen angår, eller, hvor sagen omfatter flere krav eller spørgsmål, til et af disse.

Stk. 2. Retten kan træffe særskilt afgørelse om en del af det krav, som sagen angår. Omfatter sagen flere krav eller spørgsmål, kan retten træffe særskilt afgørelse om et af disse.

Landsretten henviser således deres beslutning om at udskille Kammeradvokatens MODKRAV om at afvise sagen, til regler i retsplejeloven der KUN er gældende for KRAV.

Da jeg således ikke har fremført krav om hverken, at sagen skal afvises eller, at dette skal behandles særskilt KAN RETTEN IKKE BRUGE DISSE REGLER I RETSPLEJELOVEN!!!!!!

Reglerne om adskillelse af modkrav er kun nævnt i retsplejelovens §253 *Stk. 3.*:

Særskilte afgørelser om modkrav eller krav, over for hvilke der er fremsat modkrav, kan kun fuldbyrdes, hvis retten i afgørelsen har truffet bestemmelse om, at afgørelsen mod eller uden sikkerhedsstillelse skal kunne fuldbyrdes for en del eller i sin helhed. Det samme gælder særskilte afgørelser om et enkelt af sagens spørgsmål, der ikke afslutter rettens behandling af sagen eller et af kravene i sagen.

Kære Politiker.

Efter mine erfaringer er der meget langt fra at menneskerettigheder opfyldes her i Danmark, men at retssystemet er så beskidt og korrupt som jeg erfarer, kommer bag på mig.

Jeg er kommet der til hvor jeg egentlig er ligeglad med hvad retten i den sidste ende kommer frem til, for jeg ved godt i min sag/sager hvad der er ret og hvad der er forkert. Jeg er således ikke et øjeblik i tvivl om at Vagn Joensen har krænket mine rettigheder med hensyn til "Retten til en retfærdig retssag" eller "at man er lige for loven".

Hvem er det i Danmark der skal sikre mig den ret til retssagerne som jeg ifølge EMRK og FN konventioner har?

Kan det være rimeligt at Landsretten bruger og henviser til paragrafer i retsplejeloven som de ikke kan bruge. Her tænker jeg på § 253 stk. 1 og 2 der kun omhandler krav og ikke modkrav?

Brevet fra landsretten modtog jeg den 2. september. Brevet er underskrevet den 31. august og påstemplet den 1. september. Jeg skal svare retten senest den 5. september 2005 om hvilken bevisførelse jeg ønsker at føre og hvor lang tid dette vil tage. Dette betyder jeg har fra fredag den 2 til søndag den 4. september til at svare og jeg bliver nød til at køre ind med mit svar til landsretten. Er dette en rimelig frist?

Jeg vil gerne have kommentarer og gode råd der kan e-mailles til:
dsl233467@vip.cybercity.dk
eller til nedenfor angivne adresse

Med venlig hilsen
Peter Lange Møller
Høje Sandbjergvej 2b
2840 Holte